

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

Tit. 37. De Postulando.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](#)

ductus, *Institut.* Quibus modis toll. obligatio : tam
en agenti semper obstat exceptio transactio-
nis, quæ vocatur exceptio litis fiaitæ, cap. i. *De
litis cont. in 5.* quia transactio non habet mino-
rem vim ad litem dirimendam & finiendam,
quam res judicata, l. *Non minorem Cod. eod.*
Steph. Gratian. 2. p. Disputat. Forens. Discept.
400. n. 27 ubi subiungit, quod facta super sorte,
extendat se ad fructus & accessoria, imò ad
pœnam.

TITULUS XXXVII.

De Postulando.

1. *Verbum Postulandi quid significet hoc loco.*
2. *Qui postulare possint.*
3. *Quidam edicto prohibentur.*
4. *Quidam lege.*
5. *Quidam sententia.*

Vocari ad iudicium ut non vaciscuntur vel
transigunt, sed malunt iudicio contendere,
ideoque querendi sunt advocati vel procurato-
res ad causam instituendam vel agendum. Quod
spectant sequentes Tit. & ioprimis hic *De Po-
stulando*: quia postulare est unum ex præparato-
riis iudiciorum, de quibus sequitur agendum.

1. Omilla verba cæteri significatio, quæ
Postulare significat exposcere in Praetatu, illum,
qui propter aliquid impediumentum Canonici
eligi seu promoveri non posset, nisi cum eo dis-
penetur, de qua significatio antea egimus; &
rursus cæteræ significat idem, quod accusate, ut
cum dicimus, Postulare aliquem criminis: hie
nihil est aliud, quam desiderium suum vel amici
sui apud eum, qui iurisdictioni prætest, in iure
id est iudicio exponere (quod ad actorem perti-
nere) vel alterius desiderio contradicere (quod ad
reum spectat) *juxta l. 1. §. 2. D. b. 1.* Atq; ita etiā
ii, qui advocati non sunt, dum per se suas ratio-
nes coram Judice allegant, & suam causam agunt,
postulate dicuntur i. etiam *Postulandi*
verbum pro advoicatione usurpati certum
in d. l. 1. §. 1. *& cetero tit. Cod. eod.* Ex eo verba

quod dicitur, in Jure; sequitur eum, qui con-
fult in cubiculo suo, non dici postulare, seu ad
vocatum agere.

2. Postulare possunt omnes, qui nominatum
non prohibentur, Prohibentur quidam Edicto
Prætoris, quidam lege, quidam sententiæ Judi-
cis.

3. Eorum, qui edicto prohibentur, quidam
totum prohibentur, ut minor XVII annis, alio-
quin, completa ea ætate, postulare minori per-
mittitur, d. l. 1. Item omnino surdus. Alij pro alijs
tantum postulare vetantur, pro se possunt, qui
Edictum de postulando est prohibitorij: veluti
mulier, tum ne contra pudicitiam, sexui suo con-
gruentem, alij enis causa se immisceant: tum qui
patronari munus est virilz, civile, & quedam-
modo publicum. Item cæcus quia in signia Magi-
istratus videre & revereri non potest. Ideoque
non obstat, quod possit esse *Judex, l. Cæcus Cod.
de judicis*, quia iudicia olim etiam privatis
Prætore mandabantur, & in Judice Privato si
hil nisi iudicij, prudenter & doctrina requiri.
Insuper insigni turpitudine notati, ut dānatæ
calumnia, de capitali crimine, passi in libetria, &
qui operas suas locarunt ad depugnandum cum
bestiis. Alii desique & pro se & pro alijs postula-
re possunt, non tamen promise pro omnibus,
sed pro certis tantum personis; ut ille, qui ex Edi-
cto tamquam infamis notatur. Postulare autem
hi possunt pro conjugatis personis, puta pare-
tibus, liberis, fratibus, sororibus, uxoris, & alijs,
Edicto comprehensis. Atque haec quidem
personæ omnes ita postulare prohibentur, ut ne
confessu quidem patrum, ut adversario volen-
te, admitti possunt, quia licet iudiciorum partes
illæ, quæ potissimum ad litigatores spectant,
partes corundem mutari possint: non tamen cæteræ,
quæ præcipue ob dignitatem publicam magi-
stratus conservandam instituta, utrū est hac
postulationis prohibitio, d. l. 1. in prime.

4. Lege interdictum quibusdam, etiam pro alijs,
postulare: veluti iudicibus & arbitris, in ei
causa, in qua judicaturi sunt, l. *Quisquis Cod. int.*
Item non Christiano, sub pœna exilio, l. ult. *Cod.
eod. Clericis* quoque interdictum est a Canonici-
bus, ne eoram laico Judice postulent, sive ma-
joribus Ordinibus sint iniciati, ut Sacerdotes,
Diaconi, Subdiaconi, sive in minoribus
adhuc versentur, modò stipendiis suscep-

sentur Ecclesiasticis; nisi propriam causam, vel Ecclesiae suæ, aut miserabilium personarum, ut orphanorum & viduarum, quæ proprias causas administrare nequeunt, profsequantur. e. i. & ult. b. s. Quod si Clericus contra Ecclesiam, à qua beneficium obtinet, coram Judice laicoadvocatus vel procurator esse præsumperit, spoliati eiusmodi beneficio tamquam ingratuus potest, d. e. ult. Sic nec Monachi nec Religiosi licet Clerici non sint, ad vocatio[n]is officio recte funguntur. g. 2. h. t. adeò ut ne Monasterii quidem sui causas agere valent, nisi Abbas id ipsis mandaverit & impetraverit; si dque sive agatur coram Judice Ecclesiastico, sive laico.

Etin hoc differunt Religiosi à Clericis non Religiosis, quod hi coram Judice Ecclesiastico advocationem agere possunt. Imo si in minoribus stipendium ex officio Ecclesiastico, unde comodè alantur, licet in utroque foro advocati officium exercere, arg. d. e. i. à contrario sensu, quod valet, quando contrarium nusquam in Judice est expressum, Panormit. ibidem. Vide Steph. Gratian, Disceptas forens. tom. 1. c. 57. num. 22. & seqq; ubi multis casus refert, quibus Clericus postulare potest.

Denique sententiâ Judicis quidam postulare prohibentur: ut si Advocatis & procuratoribus postulandi officium, ob contumaciam vel delictum, aut aliam causam, ad certum aliquod tempus velin perpetuum Jūdex interdicat, prout potest, l. 1. in fine D. De officio Prefecti urbi, Matarua p. 6. in prime in materia inquisitionis: velut quia iusti ab eo patrocinari alicui, absque justa causa id reculaverint, l. 7. Cod. eod. vel quia cum dilecte convenerint, ut rem, de qua litigatur, aut ejus patrem, loco honoratii accipiant, l. 5. Cod. eod. Nam licet advocationis possit de justo salario pacifici, l. 1. §. si cui cautum cum seq. D. De variis extraord. cognit. tamen hujusmodi actiones de futuro litis emolumento prohibentur, ne ex iis occasionem arripiunt calumniosè litigandis, & variis artibus veritatem oppugnandi.

J. Sumpius D. De
pacie.

TITULUS XXXVIII.

De Procuratoribus.

§. 1.

Quis dicatur Procurator.

1. 2. Ratio ordinis, & nominis.
3. Definitio Procuratoris enucleata.
4. Iure Canonico accipitarius nomen Procuratoris.

I. N̄ter eos, qui alieno nomine postulant seu causulas agunt, primas obtinent Advocati qui alias Patroni & causidici appellantur, quique per allegationes ac rationes juris exponunt judicij jura & causulas suorum clientum, tāquā Justitiae administratores, quod sancte magna est artis & doctrinæ. Vnde & munus eorum est publicum, honorificum, laudabile, l. Laudabile Cod. de Advocatis diversor. Iudicis, multis gaudens privilegiis usurpatim videre licet d. tit. Cod. Secundum vero locum obtinent Procuratores, qui munus magis privatum obeunt, alterum negotia gerentes, sive in judicio, sive extra judicium, in litibus sollicitandis ac prosequendis, in quibus proinde non tam opus est arte & ingenio, quam diligentia & quorum proinde munus est vile & onerosum, l. S. quis procuratorem 34. C. D. de curi. lib. 10. Imq; vilissimum Joan. de Platea ibid.

2. Dicitur autem Procurator quasi pro alio curator, nempe pro domino rerum & negotiorum, cujus nomine res & negotia gerit. In introduc[t]us enim necessariò usus fuit procuratorum, ut, qui rebus suis ipsi interessè non possunt, vel non volunt, saltem per alium possint agere & conveniri, l. 1. 9. usus. D. b. t.

3. Procurator itaque est, qui aliena negotia mandato domini gerit seu administrat, d. l. 1. D. b. r. Genus definiti hic omnissimum subaudendum est, Gestor, Administrator, seu Curator. Materia vero indicatur in verbis, aliena negotia etnam uti res sua nemini servire dicitur, l. in re cœmuni D. De servit. urban. præd. ita nec in proprio negotio quisquam sibi est procurator.

Per hoc quod dicitur, mandato domini, distinguuntur Procurator à Defensore & Negotiorum gestore, qui sine mandato defendit &

O negotio